

Innlegg sendes FiskeribladetFiskaren
E-post: redaksjonen@fbfi.no
Telefaks: 55213301
Adresse: Bontelabo 2, 5003 Bergen

Hovedinnlegg/kronikk: Maksimalt 5.000 tegn (ca. 750 ord).
 Underinnlegg/replikk: Maksimalt 1.500 tegn (ca. 250 ord).
 FiskeribladetFiskaren forbeholder seg retten til å forkorte alle innlegg som mottas. Likeledes forbeholder vi oss retten til å lagre innlegg i

elektronisk form, samt publisere dem på internettet. Innlegg honoreres ikke. Bidragsyttere oppfordres til å sende innleggene med epost til redaksjonen@fbfi.no
 Vi tar også i mot lagringsmedia av alle typer.

Halstensens irettesettelse av Torsvik

FiskeribladetFiskaren fredag 24 okt. går styreleder i Fiskebåtredernes Forbund, Inge Halstensen, til angrep på Nils Torsvik sin leder fra 22.okt.

Bakgrunnen for Halstensens vrede er at Torsvik støtter opp om kravet til de mange som mener at kystflåten andel i et fremtidig konsumloddefiske bør økes kraftig, samt at Torsvik tilgodeså ringnotflåten med 77 % lodde istedenfor 72 %. Det som er synd med Halstensens innlegg er at det er svært feilaktig, og tar utgangspunkt i Fiskebåt sin fantasiverden. Halstensen prøver i kjent pedagogisk stil å strø om seg med velformulerte usannheter i håp om at disse skal

føre frem. Av dine fem punkt kan ingen sies å være rett, men du får et halvt poeng for at du redegjorde for eneveldet rundt 1750 tallet og ringnot sin andel på 72 %.

■ At man i dag har ``semje i næringa`` om ressursfordelinga er FEIL.

■ At dere i fiskebåt har brukt ``mykje kompromissvilje`` er FEIL. Dere har brukt trusler om å sprengte Norges Fiskarlag hvis dere ikke fikk det slik som dere ville, og det er noe annet.

■ «Semja om stabilitet i ressursfordelinga» er FEIL. Etter Landstyreets ressursfordelingsvedtak i 2003 gjorde daværende fiskebåtleder Sigurd Teige det klart at de nå kom til

å motarbeide vedtaket med nebb og klør.

■ At havfiskeflåten andeler er blitt redusert i alle regulerte fiskerier er selvfølgelig også FEIL.

Havfiskeflåten disponerer hele Kolmula, hele Stavsilda (etter oppkjøp av en rekke kystbåter), stort sett alle Rekekrålkonsesjonene (etter oppkjøp av utallige kystrekekonsesjoner) pluss sine store andeler i sild makrell og lodde. Og siste røverer er Halstensens egen «GARDAR» med DOBBEL seinotrettighet.

■ Så prøver fiskebåtlederen seg på en oppsummering til slutt når det gjelder landsmøtevedtaket i 2007. Som også blir FEIL. Det riktige skal være

72% Ringnot, 16% kyst, 12% Trål (over 90 fot) som står referert i Landsmøteboka side 22.

Kystflåten sin andel ble IKKE øket fra 11 til 15 %. Det riktige skal være at kystflåten hadde en andel på 17,5 % pluss 17.000 tonn i bunnkvantum. Dette ble så redusert til 16% og ikke noe bunnkvantum. Landsmøteboka 2003, side 19.

Tilslutt vil jeg ønske Inge Halstensen og de i Fiskebåt som jobber for en videre strukturering, lykke til for å få grensen på 650 basistonn forhøyet til 1300 tonn. Dette vil føre til at vi i kyst kun skal forholde oss til et 30 talls ringnotbåter i fremtiden.

Einar Meløysund

Klima

WFFs nye rapport «Climate change: faster, stronger, sooner» viser at klimaendringene skyter fart og at fremtidsutsiktene dessverre er enda dystre enn FN's klimapanel anslo. Så hvorfor klarer ikke de etablerte partiene å gjennomføre tiltak som gir faktiske resultater i form av reduserte utslipp?

Problemet ligger i at de etablerte partiene ikke utfordrer det rådende økonomiske paradigmet – vekstfilosofien. Ideen om at en sunn økonomi er en økonomi i vekst er så å si enerådende på den politiske arenaen. Økonomisk vekst er blitt et mål i seg selv – vekst for vekstens egen del. Alle klimatiltak som kan medføre reduksjon i den økonomiske veksten blir dermed vanskelige å fremme. Når dagens økonomiske vekst i all hovedsak er bygget på stor tilgang på billig fossil energi og økt forbruk, sier det seg selv at det er vanskelig å innføre klimatiltak som monner.

Vi er derfor nødt til å utfordre selve vekstfilosofien. Er økonomisk vekst bra når den medfører akselererende klimaendringer? Er økonomisk vekst bra når den medfører utarming av ressursgrunnlaget? Er økonomisk vekst bra når konsekvensene av den blir at kommende generasjoner og vi som fortsatt er forholdsvis unge ikke vil få mulighet til å nyte de samme godene i fremtiden som vi gjør i dag? Er økonomisk vekst i vår del av verden bra så lenge den hindrer folk i andre deler av verden å komme seg opp på et anstendig nivå? Jeg vil svare nei på alle disse spørsmålene. Økonomisk vekst i vår del av verden er verken nødvendig eller bra så lenge denne veksten er basert på klimaødeleggende fossil energi og overutnyttelse av naturressurser. Vi i Miljøpartiet De Grønne (MDG) mener det er på tide å tenke nytt. Miljø er økosystemet vi mennesker er fullt og helt avhengig av. Økonomi kan ikke være løsrevet fra økosystemet den er en del av, men økonomi kan enten være i pakt med eller ødeleggende for økosystemet. Det er den siste formen for økonomi vi har i dag, og den kan ikke fungere over tid fordi den ødelegger sitt eget grunnlag. Vi har nettopp opplevd en finanskrise, la oss unngå å oppleve en klimakrise og en ressurskrise. Vi i MDG vil kjempe for en bærekraftig økonomi i ordets rette betydning – en grønn økonomi, en øko-økonomi.

Hanna E. Marcussen, Miljøpartiet De Grønne (MDG)

Milliardtap, Terje Jensen?

Terje Jensen kommenterer torskekvoten i FiskeribladetFiskaren mandag 20 oktober. Han hyller Kommissjonens tilsidesetting av haustingsregelen: «Når man da skal bevege seg opp mot det normale med små museskritt på ti prosent, så risikerer man å tape milliardverdier på veien». Eg les dette slik at dersom kvoten for 2009 hadde vore sett til 473.000 tonn etter haustingsregelen i staden for den kvoten Kommissjonen bestemte på 525.000 tonn, så hadde vi tapt 52.000 tonn. Her kjem Jensen i skade for å gløyme at denne mengda av torsk ville ha fått leve vidare i havet. Til neste år ville nokre ha døydd, men dei fleste ville ha overlevd og vortne større. Auken i biomasse av denne fisken på grunn av auka individvekt er større enn det tapet vi får på grunn av naturleg dødelighet. Tabellen viser det tapet samfunnet får ved å overskride haustingsregelen med 52.000 tonn i 2009, dersom ein heller tok denne fisken - justert for naturleg dødelighet og tilvekst - i 2010, 2011, ..., 2015. Eg har sett verdien av ein kilo torsk til 20 kroner, og anteke at alt vert fiska i byrjinga av året, og ikkje rekna på norsk andel av fangsten spesielt. Dersom vi let fisken leve til 2010, ville det vere ein total meirgevinst av den på 233 millionar kroner. Dersom vi venta til 2013, ville gevinsten vere 494 millionar kroner. Det at Kommissjonen sette tilsides haustingsregelen og opna for eit meirfiske på 52.000 tonn i 2009, fører altså til eit samfunnsmessig tap på opp mot 494 millionar kroner. Terje Jensen er ikkje aleine om den misoppfattinga at å la vere å fiske eit visst kvantum eitt år, fører til eit tap for fiskerinaeringa. Men det er tvert om, kvart tonn vi let vere å fange i år og heller fiskar seinare, er ein gevinst for næringa.

«Kan Barentshavet konkurrere med DNB Nor eller andre bankar når det gjeld renteinntekter?»

Økonomar vil fortelje oss at dersom vi fiskar eit kvantum no, kan vi setje fortienesta i banken, og den vil vekse i framtida på grunn av renteinntektene. Kan Barentshavet konkurrere med DNB Nor eller andre bankar når det gjeld renteinntekter?

Dersom banken kan gje 22% rente, vil det vere hipp som happ om ein tek meirkvoten på 52.000 tonn i 2009 eller i 2010. Dersom renta er 10%, er det ein gevinst på 117 millionar kroner ved å heller fiske dette i 2010, og denne meirgevinsten minkar til null dersom ein ventar til 2013. Med ei rente på 5% har vi ein meirgevinst på 247 millionar kroner dersom vi fiskar meirkvoten i 2012 og null dersom vi ventar til 2016. Slike vurderingar som dette kallar ein «å ta samfunnsmessige omsyn», og døma viser at det skal ekstreme alternative renter til dersom det skal vere nokon gevinst i meirkvoten på 52.000 tonn i 2009. Dei reknestykka eg har gjort her har utelukkande som føremål å illustrere det poenget at det rett og slett ikkje er sant at dersom ein let vere å fiske eit kvantum eitt år, så representerer det eit

MEIRGEVINST: Forskar Sigurd Tjelmeland har rekna ut meirgevinsten av å la fisken leve vidare i havet. FOTO BJØRN TORE FORBERG

Tap i millionar kroner ved å fiske 52.000 tonn over haustingsregelen for torsk i 2009 i høve til å ta den same fangsten etter x-antall år:

Fangstår	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Samfunnsmessig tap millionar kroner	232	358	450	494	470	386

tap for næringa. Det metodiske grunnlaget bak forvaltninga av torskbestandene er komplisert, og for å gjere eit fullstendig reknestykke må ein ta med kva storleiken på gytebestanden betyr for framtidig rekruttering og kva auka bestand betyr for individveksten og kannibalismen. Haustingsregelen er ganske nær det optimale når ein legg slike omsyn til grunn, men førebels har vi ikkje metodikk til å ta omsyn til andre arter, som til dømes at ein stor torskbestand vil påvirke loddebestanden negativt, som igjen vil kunna slå tilbake på torskbestandene

i form av minka vekst og auka kannibalisme. Dette er er ting vi arbeider med. Førebels har vi ein haustingsregel tufta på einbestands populasjonsdynamikk. Kommissjonen er i sin fulle rett til å setje den til side, og har sikkert sine grunnar for det. Men ein må ikkje framstille den auka fangsten neste år i høve til det som haustingsregelen gjev som ein gevinst for samfunnet. Den er ein gevinst neste år, men på lengre sikt eit samfunnsmessig tap.

Sigurd Tjelmeland, Havforskningsinstituttet